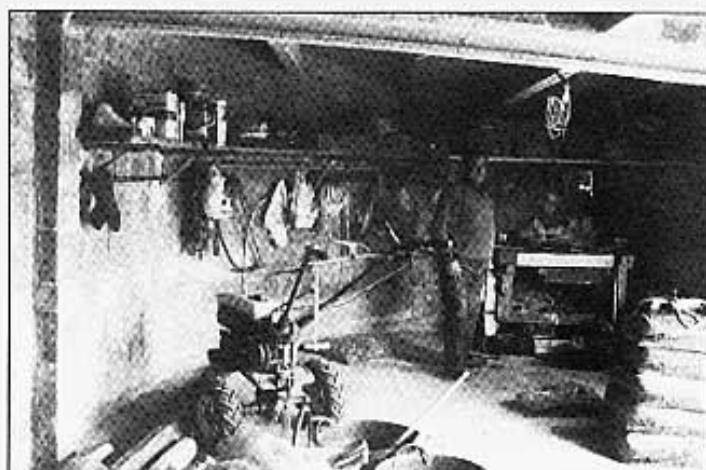

El matrimoni, a la porta del Mas

Pierre mostrant el seu taller

Primer venien esporàdicament i a hores d'ara han fixat ací la seua residència de forma definitiva. Pierre és un home molt man-yós i ha fet d'un Mas pràcticament enrunat, un lloc per a viure de forma decent: portes, finestres, sostres, cuina, garatge, lavabo,

ametlers, garrofers, oliveres... tot ho ha millorat. Pierre em mostrava tota mena de rebuts i factures per demostrar-me la quantitat de despeses que refer el Mas els ha dut. Ara, segons em diuen, es troben molt bé: tenen llum, telèfon, aigua corrent, i tots els avan-

tatges que açò comporta.

Una qüestió queda pendent: arreglarà l'Ajuntament eixos tres o quatrecent metres de camí que van des de la porta del Mas fins la carretera de Tírig?

Matilde em comentava que ha sentit dir que sí.

Vaig deixar el Mas de Collet amb la promesa de tornar-hi. Són dues persones tan amables que val la pena visitar-les, fins i tot m'oferiren de dinar amb ells, però... ja se sap, cal mentir en casos com aquest i anar-te'n cap a casa.

Rocher

Asseguts al fumeral

Antic forn del Mas

REMARCA AL RESPECTE DEL NÚMERO ANTERIOR DE TOSSAL GROS

Al passat número de Tossal Gros, en la secció dels nostres masos, parlo del Mas d'En Ramon i de què el seu origen no estava molt clar. Puix bé. De forma casual, en una visita al Mas d'En Rieres, em vaig trobar amb Celestino i em contà la següent història:

"A les acaballes del s. XVIII el Mas d'En Ramona es deia el Mas d'Escuder perquè eixe era el cognom del seu propietari. Tenia este home tres fills. Una es va quedar al Mas, l'altre es va casar al Mas d'En Torres i l'altra -que li deien Socorro- va fer el Mas de Socorro. La filla que es va quedar al Mas li deien Ramona i, des d'aleshores, que el Mas porta el seu nom. Tot açò ho sé perquè eixa dona, Ramona, era l'àvia de la meua àvia".

No res, puix que quede constància d'açò, que contribueix a aclarir un poc més l'origen del Mas d'En Ramona.